

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jířím Radou v insolvenční věci dlužníka : **ECM REAL ESTATE INVESTMENTS A.G., se sídlem 9, Rue du Laboratoire, L-1911 Luxembourg, Grand-Duchy of Luxembourg, Lucemburské velkovévodství**, zastoupeného Mgr. Kamilem Blažkem, advokátem Kinstellar, s.r.o., advokátní kanceláře, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 19, 110 00, o insolvenčním návrhu věřitelky a) České spořitelny, a.s., IČ 452 44 782 se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00, zastoupené JUDr. Luděkem Chvostou, advokátem White & Case, advokátní kanceláře se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 8, PSČ 110 00 , věřitelky b) Volksbank CZ a.s. , IČ 250 83 325, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1724, PSČ 140 00, zastoupené Mgr. Davidem Urbancem, advokátem společnosti DUNOVSKÁ & PARTNERI s.r.o., advokátní kanceláře se sídlem v Praze 1, Na Poříčí 1046/24, PSČ 110 00 , věřitelky c) Glancus Investments Inc, reg.č. 1396023, se sídlem Tropic Isle Building, P.O.BOX 3423, Road Town, Tortola, VG1110, British Virgin Islands, zastoupené Mgr. Ing. Josefem Davidem , advokátem, BBH, advokátní kancelář, se sídlem v Praze 1, Klimentská 1207/10 a o insolvenčním návrhu dlužníka

t a k t o :

- I. **Zjišťuje se** úpadek dlužníka : **ECM REAL ESTATE INVESTMENTS A.G., se sídlem 9, Rue du Laboratoire, L-1911 Luxembourg, Grand-Duchy of Luxembourg, Lucemburské velkovévodství.**
- II. **Insolvenční řízení na majetek dlužníka** bude vedeno jako **hlavní úpadkové řízení** ve smyslu článku 3. bod 1. Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení.
- III. Insolvenčním správcem **se ustanovuje Mgr. Ing. Ivo Hala**, se sídlem v **Praze 2 Anglická 140/20, 120 00.**
- IV. Dlužníkovi věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, se vyzývají, aby tak učinili ve lhůtě **30 dnů** ode dne zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku. K přihláškám podaným později insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

Přihláška pohledávky musí být podána u výše označeného insolvenčního soudu, a to

na formuláři, který je zveřejněn Ministerstvem spravedlnosti na internetových stránkách **www.justice.cz** a který vymezuje insolvenčním zákonem předepsané obsahové náležitosti přihlášky.

Lhůta k podání přihlášky je zachována, je-li nejpozději posledního dne lhůty přihláška podána u insolvenčního soudu nebo je-li nejpozději posledního dne lhůty přihláška odevzdána orgánu, který má povinnost ji insolvenčnímu soudu doručit.

Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné včetně těch, které jsou vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku. Pohledávka, kterou lze po zahájení insolvenčního řízení vůči dlužníku uplatnit přihláškou, nemůže být uplatněna žalobou.

K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává.

Vykonatelnost přihlašované pohledávky se prokazuje veřejnou listinou.

Přihláška pohledávky a její přílohy se podávají dvojmo. Chybějící stejnopis přihlášky nebo chybějící kopie příloh přihlášky vyhotoví insolvenční soud na náklady přihlašovatele pohledávky.

Přihláška pohledávky má pro běh lhůty k promlčení nebo pro zánik práva stejné účinky jako žaloba nebo jiné uplatnění práva u soudu, a to ode dne, kdy došla insolvenčnímu soudu. Přihlášku pohledávky, která je podána u jiného než insolvenčního soudu, postoupí tento soud neprodleně insolvenčnímu soudu, aniž o tom vydává rozhodnutí; účinky spojené s podáním takové přihlášky nastávají dnem, kdy přihláška dojde insolvenčnímu soudu.

K opožděně podaným přihláškám insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují.

V. Osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, **se vyzývají**, aby napříště plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale insolvenčnímu správci.

VI. Dlužníkovi věřitelé **se vyzývají**, aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnickových věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách. Neučiní-li tak, mohou nést odpovědnost za škodu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva na takovém majetku váznoucí.

VII. **Přezkumné jednání se bude konat dne 20. července 2011 ve 13,00 hodin** v jednací síni číslo 152/ I. patro budovy Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2.

VIII. První **schůze věřitelů se bude konat** bezprostředně po skončení přezkumného jednání na stejném místě, s následujícím předmětem jednání :

1) zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti a o hospodářské situaci dlužníka, vyjádření o vhodnosti způsobu řešení úpadku a jeho vyjádření, který z návrhů na reorganizaci považuje insolvenční správce za nejvhodnější a z jakého důvodu (§ 149 odst. 3 IZ);

- 2) zpráva dlužníka o jeho činnosti v průběhu insolvenčního řízení;
- 3) rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů, pokud jejich pohledávka byla na přezkumném jednání popřena, pohledávka je vázána na podmínku nebo nebyla zjištěna;
- 4) zpráva prozatímního věřitelského výboru o jeho činnosti a rozhodnutí schůze věřitelů, zda ponechá ve funkci prozatímní věřitelský výbor (§ 62 odst. 2 IZ) resp. volba věřitelského výboru nebude-li prozatímní věřitelský výbor schůzí věřitelů potvrzen;
- 5) hlasování schůze věřitelů o způsobu řešení dlužníkovra úpadku (§ 150 IZ);
- 6) usnesení, kterým se v konkursu doporučuje zpeněžení majetkové podstaty jedinou smlouvou podle § 290 (§ 153 odst. 1 IZ) - rozhodne-li schůze věřitelů o způsobu řešení úpadku konkursem;
- 7) možné usnesení schůze věřitelů o tom, že způsobem řešení úpadku bude reorganizace navržená jinou osobou než dlužníkem (§ 339 odst. 3 IZ) - rozhodne-li schůze věřitelů o způsobu řešení úpadku reorganizací;
- 8) usnesení, kterým se při reorganizaci určí osoba znalce pro účely ocenění majetkové podstaty (§ 153 odst. 2 IZ) – rozhodne-li schůze věřitelů o způsobu řešení úpadku reorganizací;
- 9) usnesení věřitelů o případném odvolání dosavadního soudem ustanoveného insolvenčního správce z funkce a event. ustanovení nového insolvenčního správce (§ 29 odst. 1 IZ).

Výše uvedené zprávy insolvenčního správce, dlužníka a prozatímního věřitelského výboru (body 1, 2 a 4) budou v **písemném znění** doručeny do insolvenčního spisu **nejpozději 2 dny** před konáním schůze věřitelů a rovněž v téže lhůtě zaslány na elektronickou adresu soudce jrada@msoud.pha.justice.cz .

IX. Účast dlužníka a insolvenčního správce na přezkumném jednání a na schůzi věřitelů je nezbytná.

X. Insolvenčnímu správci **se ukládá**, aby nejpozději **do 5. července 2011** předložil insolvenčnímu soudu zpracovaný seznam přihlášených pohledávek tak, aby jej insolvenční soud mohl zveřejnit nejpozději 15 dnů přede dnem konání přezkumného jednání.

XI. Rozhodnutí insolvenčního soudu **budou zveřejňována** v insolvenčním

rejstříku.

XII. Toto usnesení je **účinné** okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; v insolvenčním rejstříku bylo zveřejněno **dne 24. května ve 14,00 hod.**

XIII. Soud jmenuje **prozatímní věřitelský výbor** dlužníka ve složení :

1. Člen : Česká spořitelna, a.s., IČ 452 44 782 se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00
2. Člen : Glancus Investments Inc, reg.č. 1396023, se sídlem Tropic Isle Building, P.O.BOX 3423, Road Town, Tortola, VG1110, British Virgin Islands,
3. Člen : Astin Capital Management Limited, se sídlem 3rd Floor, 7-9 Swallow Street, Londýn, W1B 4DE, Spojené království Velké Británie a Severního Irska
4. Člen : Volksbank CZ a.s., IČ 250 83 325, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1724, PSČ 140 00

Jmenovaným členům prozatímního věřitelského výboru se ukládá, aby bez prodlení oznámili insolvenčnímu soudu jméno pověřené osoby, která za ně bude v prozatímním věřitelském výboru jednat. Současně se jim ukládá, aby nejpozději do 10 dnů ode dne nabytí účinků tohoto rozhodnutí oznámili soudu jméno předsedy prozatímního věřitelského výboru.

O d ů v o d n ě n í

I.

Podstata návrhu

Insolvenčními návrhy ze dne 8. dubna 2011 se věřitelka Česká spořitelna, a.s., IČ 452 44 782 se sídlem Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00 (dále jen „navrhovatelka A“), insolvenčním návrhem ze dne 20. dubna 2011 věřitelka Volksbank CZ a.s., IČ 250 83 325, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1724, PSČ 140 00 (dále jen „navrhovatelka B“), insolvenčním návrhem ze dne 17. května 2011 věřitel Glancus Investments Inc, reg.č. 1396023, se sídlem Tropic Isle Building, P.O.BOX 3423, Road Town, Tortola, VG1110, British Virgin Islands (dále jen „navrhovatel C“) domáhali, aby soud rozhodl o úpadku dlužníka **ECM REAL ESTATE INVESTMENTS A.G., se sídlem 9, Rue du Laboratoire, L-1911 Luxembourg, Grand-Duchy of Luxembourg, Lucemburské velkovévodství**, (dále jen „dlužník“). Navrhovatelky A a B navrhly, aby úpadek dlužníka byl řešen reorganizací, navrhovatel C ve svém insolvenčním návrhu navrhl, aby na majetek dlužníka byl prohlášen konkurs.

II.

Vyjádření dlužníka

Dlužník se k výše citovaným insolvenčním návrhům navrhovatelů A až C připojil vlastním insolvenčním návrhem ze dne 17. května 2011. Současně v něm navrhl, aby jeho úpadek byl řešen reorganizací.

III.

Posouzení mezinárodní příslušnosti ohledně zahájení insolvenčního řízení

S ohledem na skutečnost, že dlužník je akciovou společností založenou podle lucemburského práva a registrovanou v Registru obchodu a společností Lucemburského velkovévodství a jeho sídlo se nachází na území této země se insolvenční soud nejdříve (ex offio) zabýval tím, zda je dána příslušnost soudů České republiky k zahájení předmětného insolvenčního řízení.

Mezinárodní příslušnost k vedení insolvenčních řízení na území Evropské unie je upravena Nařízením Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 (dále také jen „Nařízení“), které je na území České republiky platné a účinné od 1. 5. 2004 tj. od data vstupu České republiky do Evropské unie. Citovaná právní norma Evropského společenství vydaná ve formě nařízení, je v souladu s čl. 249 (bývalý článek 189) Smlouvy o ES obecně závazná ve všech svých částech a přímo použitelná v každém členském státě Evropské unie. Obecná závaznost a přímá použitelnost nařízení znamená, že Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 bezprostředně zavazuje nejen samotné členské státy Evropské unie, ale rovněž jejich vnitrostátní subjekty práva. Znamená to, že v souladu s Nařízením Rady (ES) č. 1346/2000 jsou povinny postupovat nejen jednotlivé fyzické nebo právnické osoby, ale rovněž i soudy jednotlivých členských států. Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 má aplikační přednost před jednotlivými ustanoveními vnitrostátních právních předpisů upravujících úpadekové řízení. Důsledkem případné kolize Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 s insolvenčním zákonem, případně jiným tuzemským právním předpisem, který upravuje otázky spojené s vedením insolvenčního řízení v České republice je to, že Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 má vždy aplikační přednost před těmito tuzemskými právními předpisy.

Mezinárodní příslušnost soudů členských států k vedení insolvenčního řízení je v rámci Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 upravena v článku 3. Dle článku 3. bodu 1. jsou soudy členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, příslušné k zahájení úpadekového řízení. V případě společnosti nebo právnické osoby se za místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, považuje její sídlo, pokud není prokázán opak. Dle bodu 13 Preambule Nařízení by pak místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, mělo odpovídat místu, ze kterého dlužník **obvykle spravuje své zájmy a je proto zjištělné třetími osobami**. Dle článku 3. bodu 2. Nařízení pokud jsou hlavní zájmy dlužníka soustředěny na území některého členského státu, jsou soudy jiného členského státu příslušné k zahájení úpadekového řízení pouze tehdy, pokud má dlužník provozovnu na území tohoto státu. Za provozovnu dlužníka se v souladu s čl. 2 písm. h) Nařízení považuje provozní místo, kde dlužník vykonává nikoliv přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských a materiálních zdrojů.

Nařízení tedy určuje, že mezinárodně příslušné k vedení úpadkového řízení jsou soudy toho státu, kde se buď nachází centrum hlavních zájmů dlužníka (úpadkové řízení vedeno jako hlavní úpadkové řízení v souladu s čl. 3 bod 1 Nařízení) nebo alespoň jeho provozovna (v takovém případě je úpadkové řízení vedeno jako vedlejší úpadkové řízení v souladu s čl. 3 bod 2, 3 a 4 Nařízení).

Vzhledem k tomu, že na území České republiky se provozovna ve smyslu čl. 2 písm. h) Nařízení nenachází, budou soudy České republiky mezinárodně příslušné pouze tehdy pokud zde bude umístěno centrum hlavních zájmů a české soudy tak budou oprávněny vést hlavní úpadkové řízení. Vedlejší úpadkové řízení nebude moci na území České republiky probíhat.

Nařízení ani podle tvrzení navrhovatelů ani podle tvrzení dlužníka nenachází, budou soudy České republiky mezinárodně příslušné pouze tehdy pokud zde bude umístěno centrum hlavních zájmů (anglický termín „*center of main interest*“ – zkráceně též dále v textu usnesení jako „COMI“) a české soudy tak budou oprávněny vést výlučně hlavní úpadkové řízení.

Z výše uvedeného je zřejmé, že Nařízení v článku 3. bodu 1. upravuje vyvratitelnou právní domněnku, která určuje COMI dlužníka do státu, kde se nachází jeho sídlo. Tuto domněnku pak lze vyvrátit pouze tehdy, pokud bude prokázáno, že se COMI dlužníka nachází v jiném členském státě a to proto, že dlužník z jiného členského státu, než ve kterém má své sídlo, obvykle spravuje své zájmy a toto místo je zjistitelné třetími osobami (zejména věřiteli dlužníka).

Skutečnosti, které vyvrací domněnku určující COMI dlužníka do státu jeho registrovaného sídla je povinen prokázat ten, kdo se domáhá, aby COMI dlužníka bylo zjištěno v jiném členském státě, než ve kterém je jeho sídlo. V tomto konkrétním případě s ohledem na skutečnost, že kromě navrhovatelů i samotný dlužník sám navrhl zahájení hlavního úpadkové řízení v České republice, byly tyto skutečnosti povinni prokázat všichni navrhovatelé, kteří podali insolvenční návrh.

Navrhovatelé včetně dlužníka tak byli povinni prokázat (pokud požadovali, aby bylo určeno COMI v jiném členském státě (České republice), než ve kterém se nachází jeho registrované sídlo (Lucemburské velkovévodství), že dlužník

- A) *své zájmy obvykle spravuje z České republiky,*
- B) *a Česká republika je jako místo odkud dlužník obvykle spravuje své zájmy známá resp. zjistitelná také třetími osobám, zejména jeho věřitelům.*

S ohledem na výše uvedené tedy insolvenční soud nejprve zkoumal, zda se místo, odkud dlužník obvykle spravuje své zájmy, nachází na území České republiky. Výše uvedené skutečnosti je pak nutné posoudit ke dni zahájení insolvenčního řízení (*viz rozsudek ESD ze dne 17. ledna 2006 C-1/04 ve věci Susanne Saubitz – Schreiber*).

Při stanovení kritérií, podle nichž se rozhodl insolvenční soud při posuzování této otázky postupovat, vyšel zcela z obsahu usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. KSBR 39 INS 2464/2009-A-12 ze dne 14. května 2010, které se již obdobnou problematikou v minulosti zabývalo. Citovaný soud se jako k nevhodnějšímu způsobu posouzení této otázky přihlásil k tzv. testu řídicích pravomocí (*head office functions test*), který byl v minulosti přijat i v jiných členských státech EU např. v Anglii (v rozhodnutí High Court of Justice, Chancery Division Leeds District Registry ze dne 16. 05. 2003, ve věci Daisytek - ISA Ltd.), v Německu (v rozhodnutí Amtsgericht v Mnichově ze dne 04. 05. 2004 ve věci Hettlage AG & Co KG, Innsbruck) nebo též ve Francii (v rozsudku Tribunal du commerce de Nanterre ze dne 15. 6. 2006 ve věci NV EMTEC

CONSUMER MEDIA BENELUX).

Zdejší soud tak má shodně s výše citovaným rozhodnutím Krajského soudu v Brně za to, že pro určení státu kde se nachází COMI dlužníka z hlediska obvyklé správy jeho majetku jsou rozhodující následující kritéria :

- a) *odkud je určována obchodní politika dlužníka a zajišťováno jeho financování,*
- b) *kde probíhají jednání se strategickými obchodními partnery,*
- c) *odkud je spravována personální politika dlužníka, vedeno účetnictví a správa informačních systémů.*

Ad a/ ze stanov dlužníka je zjištěno, že dlužník byl založen za účelem nabývání účastí v právnických osobách, jakož i ke správě, řízení, kontrole a rozvoji těchto účastí. Dlužník tak je holdingovou společností, která v rámci svého podnikání vytváří skupinu osob přímo či nepřímo ovládaných dlužníkem, jejichž prostřednictvím dlužník investuje do nemovitostí a zabývá se realitní činností. Dlužník sám uvádí, že jeho činnost se zaměřuje na trhy v České republice a v Rusku. Ve výroční zprávě 2010 předseda představenstva označuje Českou republiku za klíčový trh dlužníka. Převážná většina společností, prostřednictvím nichž dlužník realizuje svůj předmět podnikání má dle dlužníkem připojené organizační struktury své sídlo v České republice.

Rozhodování o provozních otázkách náleží podle organizačního řádu holdingu představenstvu dlužníka. Ke dni zahájení insolvenčního řízení jsou členy představenstva dlužníka : pan Milan Janků, trvale bytem v České republice, pan Antonín Jakubše, trvale bytem v České republice, pan prof. Josef Franz Homola, trvale bytem v SRN a paní Jana Žejdlíková , trvale bytem v České republice. Většina (tj. tři ze čtyř) členů představenstva tak má bydliště na území České republiky. Uvedené osoby současně působí ve více dceřiných společnostech dlužníka se sídlem na adrese Praha 4, Nusle, Hvězdova 1716/2b. V korporátní struktuře dlužníka je organizační výbor, výbor pro audit, výbor pro oceňování a tajemník společnosti. Z dokumentů dostupných soudu je zřejmé, že uvedené výbory jsou obsazeny převážně členy představenstva resp. dalšími osobami, které mají české státní občanství a trvale se zdržují v České republice.

Nejvýznamnějšími věřiteli dlužníka jsou vlastníci dluhopisů emitovaných dlužníkem. Akcie dlužníka, korunové CZ dluhopisy i EUR dluhopisy jsou obchodovány na Burze cenných papírů Praha, a.s.. Korunové CZ dluhopisy se řídí českým právem. Z rozhodnutí dlužníka nabízet své akcie a dluhopisy prostřednictvím Burzy cenných papírů Praha, a.s. je zřejmý záměr dlužníka získat financování na provoz a rozvoj svého podnikání v České republice, kde je z jeho strany očekáván nejvyšší zájem o nákup od potencionálních investorů.

Ad b/ ze zápisů ze zasedání představenstva dlužníka ze dne 20. ledna 2011 a 24. března 2011 a z tvrzení dlužníka v insolvenčním návrhu je zjištěno, že od konce roku 2010 se jednání představenstva konají převážně v Praze , tj. v České republice.

Ze zápisu z jednání s majiteli Eurových dluhopisů ze dne 4. prosince 2010, ze zápisu z jednání s majiteli korunových dluhopisů ze dne 6. listopadu 2010 a ze dne 4. prosince 2010 a ze zápisu z jednání s majiteli warrantů ze dne 4. prosince 2010 soud zjistil, že uvedená jednání o možné restrukturalizaci závazků dlužníka byla vedena od listopadu 2010 převážně v Praze, tj. na území České republiky.

Ad c/ Personální politika celého holdingu ECM je spravována z České republiky, neboť jak dlužník sám uvádí ve výroční zprávě za rok 2009. Zaměstnanci celé skupiny ECM se nacházeli pouze v České republice v počtu 352 v roce 2009. Z výše uvedeného je zřejmé, že nejméně v tomto období dlužník nezaměstnával sám žádné zaměstnance a podnikání zajišťoval prostřednictvím zaměstnanců v České republice. V seznamu zaměstnanců, který dlužník připojil k insolvenčnímu návrhu označil aktuálně pouze jediného zaměstnance s místem působení v Lucembursku.

Na základě výše uvedených zjištění insolvenční soud konstatuje, že „test řídicích pravomocí“ potvrdil tvrzení navrhovatelů, že místo odkud dlužník obvykle spravuje své zájmy se nachází na území České republiky.

Druhou podmínkou, kterou je nutné naplnit, aby byla vyvrácena mezinárodní příslušnost k zahájení hlavního úpadkového řízení ve státě registrovaného dlužníka sídla je, že pokud se místo odkud dlužník obvykle spravuje své zájmy nachází na území jiného členského státu než je stát registrovaného sídla, musí být toto místo zjistitelné třetími osobami.

Za třetí osoby je nutno považovat zejména věřitele dlužníka, ale také např. jeho další obchodní partnery. Naplnění této podmínky má zajistit, aby byly chráněny zájmy věřitelů dlužníka a dalších osob dotčených insolvenčním řízením, zejména pak jejich jistota z hlediska určení právního řádu, podle kterého bude vedeno případné úpadkové řízení. Z tohoto pohledu je podle názoru insolvenčního soudu tedy rozhodující, aby převážná většina věřitelů byla srozuměna s tím, že případné úpadkové řízení bude probíhat na území jiného státu, než je místo jeho registrovaného sídla.

Insolvenční soud konstatuje, že i tato podmínka je naplněna, k čemuž jej vedou tyto níže uvedené z obsahu spisu zjištěné skutečnosti :

a) dlužník sám uvádí jako kontaktní adresu se svými věřiteli různé adresy v České republice (např. ve výročních zprávách , či prospektu akcií).

b) obchodní partneři písemně kontaktují dlužníka na adrese v České republice a ten je s tímto jejich postupem srozuměn a nic proti tomuto jejich postupu nenamítá.

c) kontaktní osobou pro investory skupiny ECM je dle webových stránek dlužníka pan Přemysl Hubert, finanční ředitel servisní společnosti ECM Real Estate Investments, k.s., která sídlí v Praze 4, Nusle, Hvězdova 1716/2b.

d) vlastníkem kombinované ochranné známky ECM, která je používána pro celý holding, je společnost ECM Real Estate Investments, k.s. se sídlem v České republice.

e) dlužník má registrovanou národní internetovou doménu .cz – pod níž je na internetu prezentována celá skupina ECM (viz www.ecm.cz). Informace týkající se Skupiny ECM jsou primárně na internetu prezentovány v českém jazyce s možností volby anglické jazykové mutace. Ani obecné informace týkající se činnosti dlužníka nejsou uváděny v žádném z oficiálních jazyků Lucemburského velkovévodství či jiném jazyce, ve kterém má dlužník své majetkové zájmy (Rusko, Čína, Kypr, Nizozemí, Polsko)

f) významní věřitelé dlužníka vnímají Českou republiku jako centrum hlavních zájmů dlužníka, které je pro objektivně zjistitelné, což je doloženo mj. podanými insolvenčními návrhy věřitelů CZ dluhopisů resp. kombinovanou přihláškou věřitelů EUR dluhopisů ke zdejšímu

soudu (pohledávka těchto věřitelů přesahuje 3,5 miliardy Kč).

Insolvenční soud konstatuje, že nezjistil, že by se z hlediska zvoleného postupu dlužníka jednalo o pokus o zneužití principu „*forum shopping*“ tzn. o převod soudního řízení z jednoho členského státu do druhého z důvodu (pro dlužníka) výhodnějšího právního postavení.

Na základě výše uvedeného je zřejmé, že dlužník z České republiky skutečně obvykle spravuje své zájmy a toto místo je zjištělné třetími osobami tudíž se zde fakticky nachází centrum jeho hlavních zájmů.

Podepsaný soud proto rozhodl o tom, že insolvenční řízení bude vedeno jako hlavní úpadkové řízení (výrok II. usnesení).

IV.

Určení věcné a místní příslušnosti insolvenčního soudu v České republice

Bod 15. Preambule Nařízení upravuje pouze mezinárodní příslušnost, tj. členský stát, jehož soudy mohou zahájit úpadkové řízení. Místní příslušnost v rámci členského státu musí být upravena vnitrostátním právem dotyčného státu.

V souladu s § 7 odst. 2 IZ platí pro určení věcné a místní příslušnosti soudu, který rozhoduje v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech ustanovení zák. č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen OSŘ).

Dle § 9 odst. 4 OSŘ rozhodují jako soudy prvního stupně v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech krajské soudy.

Dle § 85a OSŘ je-li pro řízení v prvním stupni věcně příslušný krajský soud a místní příslušnost se řídí obecným soudem účastníka je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka.

Dle § 85 odst. 3 OSŘ obecným soudem právnické osoby, je okresní soud, v jehož obvodu má sídlo.

Dle § 86 odst. 2 OSŘ proti tomu, který nemá jiný příslušný soud v České republice, je možno uplatnit majetková práva u soudu v jehož obvodu má majetek.

Z insolvenčního návrhu dlužníka a z připojeného seznamu jeho majetku bylo zjištěno, že dlužník vlastní v obvodu zdejšího insolvenčního soudu majetek, konkrétně např. majetkové podíly ve společnostech NATIONAL BUSINESS CENTRE Ostrava a.s. , IČ 253 51 354, ECM Real Estate Investmensts, k.s. , IČ 250 91 689, TABULA MINOR , a.s. IČ 271 43 368, TABULA MAIOR, a.s. , IČ 271 43 406, ECM Byty s.r.o. , IČ 27217833 a dalších společnostech , všechny se sídlem na adrese Praha 4, Nusle, Hvězdova 1716/2b.

Z důvodu, že mezinárodní příslušnost tuzemských soudů byla zjištěna na základě určení

COMI dlužníka v České republice, ale na území České republiky se nenachází sídlo dlužníka, ale prostřednictvím dalších společností, v nichž má rozhodující majetkový vliv se zde nachází jeho majetek využil soud k určení místní příslušnosti k vedení insolvenčního řízení pravidla stanoveného v § 86 odst. 2 OSŘ a místní příslušnost dlužníka určil podle místa v jehož obvodu má majetek.

Věcně a místně příslušným soudem k projednání insolvenčního řízení tak je Městský soud v Praze.

V.

Osvědčení úpadku dlužníka a rozhodnutí o něm

Podle § 136 odst. 1 IZ „insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, je-li osvědčením nebo dokazováním zjištěno, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek brozí.“.

Dlužník skutečnost, že se nachází v úpadku nijak nerozporoval a svůj úpadek potvrdil tím, že podal samostatně vlastní insolvenční návrh. Rozhodné skutečnosti o úpadku dlužníka byly osvědčeny údaji v jeho insolvenčního návrhu a připojenými přílohami (§ 132 odst. 1 IZ). Výrok I. usnesení o zjištění úpadku tak odpovídá této skutečnosti.

VI.

Rozhodnutí o způsobu řešení úpadku

Podle § 148 odst. 1 zák. IZ insolvenční soud spojí s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o prohlášení konkursu, je-li dlužníkem osoba, u které tento zákon vylučuje řešení úpadku reorganizací nebo oddlužením.

Vzhledem k tomu, že dlužník je podnikatelem připouští insolvenční zákon dva možné způsoby řešení jeho úpadku a to reorganizaci (§ 316 odst. 2 IZ) nebo konkurs (§ 244 IZ).

Dle § 316 odst. 4 IZ je reorganizace přípustná, jestliže celkový obrat dlužníka podle zvláštního právního předpisu za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částku 100 000 000 Kč, nebo zaměstnává-li dlužník nejméně 100 zaměstnanců v pracovním poměru.

Dle insolvenčního návrhu a připojených příloh a soudu dostupných veřejných informací přesáhl (přesáhne) celkový obrat dlužníka za poslední účetní období předcházející podání insolvenčního návrhu 100 000 000 Kč. Dlužník tedy splňuje jednu z podmínek uvedených v § 316 odst. 4 IZ a v úvahu tak připadá i možnost řešení jeho úpadku reorganizací.

O způsobu řešení dlužníkovra úpadku soud rozhodne samostatným rozhodnutím vydaným do 3 měsíců po rozhodnutí o úpadku; nesmí však rozhodnout dříve než po skončení schůze věřitelů svolané rozhodnutím o úpadku, která o něm bude hlasovat – viz 5. bod programu schůze (§ 149 odst. 1 IZ).

VII.

Určení osoby insolvenčního správce

Osoba insolvenčního správce byla určena opatřením předsedy Městského soudu v Praze ze dne 23. května 2011.

VIII.

Související výroky usnesení o úpadku

V dalších výrocích tohoto usnesení insolvenční soud rozhodl o skutečnostech, které musí být spojeny dle § 136 IZ s rozhodnutím o úpadku dlužníka. Lhůta pro podání přihlášek byla soudem určena v rozmezí daném ustanovením § 136 odst. 3 IZ. V souladu s § 137 odst. 2 IZ zákona soud určil termín prvního přezkumného jednání tak, aby se konalo do dvou měsíců od konce lhůty pro podání přihlášek. S prvním přezkumným jednáním podepsaný soud spojil také svolání první schůze věřitelů (§ 137 odst. 3 IZ). Kromě obligatorních bodů schůze věřitelů jsou na její program zařazeny i body související s tím, že byly podány návrhy na řešení dlužníkovra úpadku reorganizací (dlužníkem i věřiteli). Účinky tohoto rozhodnutí soud spojil s jeho zveřejněním v insolvenčním rejstříku; pro jiné určení účinnosti tohoto rozhodnutí soud neshledal důvody. Ostatní výroky tohoto usnesení se neodůvodňují, neboť jimi bylo ve smyslu § 169 odst. 2 OSŘ vyhověno insolvenčnímu návrhu dlužníka, kterému nikdo neodporoval.

IX.

Prozatímní věřitelský výbor

Prozatímní věřitelský výbor byl soudem jmenován podle § 61 odst. 1 IZ. Úkolem prozatímního věřitelského výboru bude chránit společný zájem věřitelů v součinnosti s insolvenčním správcem přispívat k naplnění účelu insolvenčního řízení. Za členy prozatímního věřitelského výboru byli soudem jmenováni toliko **přihlášení** věřitelé, kteří o členství v něm projeví zájem resp. dle sdělení dlužníka jsou věřiteli, se kterými dlužník v období předcházejícímu podání insolvenčního návrhu jednal o možné mimosoudní reorganizaci dlužníka. Počet možných členů prozatímního věřitelského výboru tímto rozhodnutím soudu není ukončen a je limitován pouze zákonem, tj. max. počtem sedmi členů (viz § 56 odst. 2 IZ per analogiam).

P o u č e n í :

Proti rozhodnutí o úpadku **n e n í** odvolání přípustné (§ 141 odst. 1 IZ).

Proti výroku II. o tom, že toto insolvenční řízení bude vedeno jako hlavní úpadkové řízení dle článku 3. bod 1 Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení a proti výroku o ustanovení insolvenčního správce **l z e** podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení tohoto usnesení, k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze. Dlužníku a insolvenčnímu správci začíná běžet lhůta k podání odvolání ode dne doručení usnesení zvláštním způsobem.

V odvolání proti výroku o ustanovení insolvenčního správce lze namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání tohoto rozhodnutí, se v odvolacím řízení nepřihlíží.

Proti ostatním výrokům usnesení **n e n í** odvolání přípustné.

Nerozhodne-li insolvenční soud jinak, **je dlužník povinen zdržet se od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení.** Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem (§ 111 odst. 1 IZ)

Omezení se netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy, k provozování podniku v rámci obvyklého hospodaření, k odvrácení hrozící škody, k plnění zákonné vyživovací povinnosti a ke splnění procesních sankcí (§ 111 odst. 2 IZ). Právní úkony, které dlužník učinil v rozporu s omezeními stanovenými v důsledku účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení, jsou vůči věřitelům neúčinné (§ 111 odst. 3 IZ).

V Praze dne 24. května 2011

JUDr. Jiří R a d a, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
L. Klazarová